

Sygnatura akt XI C 374/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: M. B.

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko G. K.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. K. na rzecz strony powodowej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2 158,95 zł. (dwa tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 sierpnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 647 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 23 sierpnia 2014 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanej G. K. kwoty 2.158,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania.

Uzasadniając pozew strona powodowa podała, iż w dniu 18 września 2012 r. zawarła z pozwaną umowę sprzedaży na raty urządzenia telekomunikacyjnego, zgodnie z którą pozwana zobowiązała się do zapłaty ceny urządzenia w miesięcznych ratach, lecz pozwana należnych opłat nie uiszczala, zaś suma zaległych rat przewyższała jedną piątą część umówionej ceny.

W dniu 25 września 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym prowadzonym pod sygnaturą VI Nc-e 1198741/14.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym dnia 3 października 2014 r. pozwana G. K. podniosła, że żadne z faktur, które otrzymywała nie były adekwatne i w żaden sposób nie miały pokrycia w harmonogramie spłat. Ponadto wskazała, że niezasadnie została obciążona opłatami za abonament telefoniczny, ponieważ nie korzystała z usług telefonicznych abonamentowych, zaś na poczet urządzenia w związku z zajęciami dokonany przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) W. w W. J. B. uiściła łącznie kwotę 1.221,80 zł.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej z uwagi na utratę mocy nakazu zapłaty wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu.

W piśmie przygotowawczym z dnia 11 maja 2015 r. strona powodowa (...) S.A. wskazała, że dochodzone przez nią roszczenie nie wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, lecz wynika ze sprzedaży na raty

urządzenia telekomunikacyjnego, które zostało pozwanej wydane przy zawarciu umowy i które to urządzenie pozwana G. K. zobowiązała się spłacać w ustalonym harmonogramie spłaty rat. Jednocześnie strona powodowa wskazała, że roszczenie wynikające z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych było przez stronę powodową dochodzone w odrębnym postępowaniu, toczącym się przed Sądem Rejonowym Lublin#Zachód w L. pod sygn. VI Nc-e 2275886/13.

W piśmie z dnia 15 grudnia 2015 r. pozwana ponownie wskazała na fakt, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) W. w W. J. B. wyegzekwował od pozwanej kwotę w wysokości 821,61 zł, co zdaniem pozwanej świadczy o tym, że strona powodowa próbuje dochodzić roszczeń które zostały już wyegzekwowane. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia. Jednocześnie wskazała, że postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia#Fabrycznej we W. wydanym w sprawie o sygn. akt XI C 776/16 umorzył postępowanie w przedmiotowej sprawie i w związku z tym zachodzi powaga rzeczy osądzonej.

Pismem z dnia 1 lutego 2016 r. strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości, wskazując jednocześnie, że nie minął dwuletni okres przedawnienia, o którym mowa w art. 554 k.c.

W dalszym toku postępowania obie strony podtrzymały zajęte przez siebie w stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2012 r. G. K. zawarła z (...) S.A., operatorem sieci T-M. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...), działając jako abonent, któremu przypisano numer 1. (...).

Jednocześnie z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach oferty promocyjnej „B. z laptopem Samsung (...) na raty” pozwana zawarła umowę sprzedaży na raty laptopa, którego cena wynosiła 2.161 zł i miała być płaćta w 28 ratach. Złożenie podpisu w imieniu abonenta oznaczało, że przed zawarciem umowy abonent zapoznał się i akceptuje postanowienia tej umowy wraz z jej załącznikami: regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez operatora, cennik oraz warunki oferty promocyjnej.

W punkcie 1.9. warunków sprzedaży na raty określono, że w przypadku zwłoki abonenta z zapłatą rat abonent zobowiązany będzie na żądanie operatora zapłacić nieuiszczoną część ceny laptopa. Szczegółowe warunki oferty określały warunki oferty promocyjnej „B. z laptopem Samsung (...) na raty”. Zasady świadczenia usług precyzował zaś „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T#M.”.

/dowód:

- umowa numer (...) – k. 40-40v,
- warunki oferty promocyjnej „B. z laptopem Samsung (...) na raty” – k. 41-42,
- „Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T-M.” – k. 43-45/

Wedle harmonogramu spłaty rat z dnia 3 września 2013 r. wysokość pierwszej raty wynosiła 1,00 zł, a kolejnych 27 rat wynosiła po 80,00 zł począwszy od 9 października 2012 r. do 9 grudnia 2014 r.

/dowód:

- harmonogram spłaty rat – 46/

Dnia 16 października 2013 r. (...) S.A. wystosowała do G. K. wezwanie do zapłaty 1.970,10 zł tytułem pozostałej nieuiszczonej ceny za sprzęt w terminie do 6 listopada 2013 r. Do wezwania dołączone zostało zestawienie nieopłaconych rat za laptopa, z którego wynikało, że na dzień 16 października 2013 r. pozwana G. K. z tytułu umowy sprzedaży na raty zalegała z zapłatą rat za okres od listopada 2012 r. do października 2013 r.

/dowód:

- pismo strony powodowej do pozwanej z dnia 16.10.2013 r. wraz z zestawieniem nieopłaconych faktur i not na dzień 16.10.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 49-52/

Na dzień 20 sierpnia 2014 r. saldo niezapłaconych rat za sprzęt i not księgowych klienta o nr 1. (...) wraz z naliczonymi odsetkami na dzień 20 sierpnia 2014 r. wynosiło 2.158,95 zł

/dowód:

- zestawienie niezapłaconych faktur i not księgowych wraz z odsetkami naliczonymi na dzień 20.08.2014 r./

Przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, na podstawie przedmiotowej umowy o świadczenie usług nr (...) z dnia 19 września 2012 r. strona powodowa wystąpiła przeciwko pozwanej z roszczeniem o zapłatę kwoty 992,55 zł z tytułu niezapłaconych faktur o numerach (...) oraz kary umownej wraz z odsetkami. W tym celu w dniu 30 września 2013 r. przed Sądem Rejonowym Lublin#Zachód w L. złożyła pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt VI Nc-e 2275886/13. W przedmiotowej sprawie w dniu 14 listopada 2013 r. został wydany nakaz zapłaty, jednak na skutek skutecznie wniesionego sprzeciwu, postanowieniem z dnia 23 stycznia 2015 r. na podstawie art. 505³⁶ § 1 k.p.c. sprawa została przekazana do sądu właściwości ogólnej pozwanej. Postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia#Fabrycznej we W. umorzył postępowanie, wobec niewykazania umocowania do reprezentowania strony powodowej. Po przekazaniu sprawa toczyła się pod sygnaturą XI C 776/15.

/dowód:

- akta pomocnicze VI Nc-e (...),
- postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 28.07.2015 r., sygn. akt XI C 776/15 – k. 74 /

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B. z wniosku wierzyciela (...) S.A. w W. przeciwko dłużnicze G. K. prowadził postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt Km 112067/14 w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 6 listopada 2013 r., w sprawie pod sygn. akt VI Nc-e 2221001/13 zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 5 lutego 2014 r.

/dowód:

- akta pomocnicze VI Nc-e (...)/

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z tytułu świadczonych przez spółkę na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych. Argumentowała, że z uwagi na nieregulowanie przez pozwaną zobowiązań finansowych w postaci rat za nabyte urządzenie telekomunikacyjne, po stronie operatora powstało uprawnienie do domagania się należności za urządzenie nabyte przez pozwaną w wysokości określonej w warunkach umowy lub regulaminem promocji, z uwzględnieniem wysokości uiszczonych już rat przez pozwaną.

Strona powodowa formułując określoną podstawę faktyczną i prawną swego roszczenia, zakreśliła zarówno granice okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a jednocześnie granice rozpoznania sprawy.

Wobec powyższego zasadność żądania przez stronę powodową zapłaty podlegała rozważeniu w oparciu o postanowienia zawartej umowy z pozwaną, warunków oferty promocyjnej „B. z laptopem Samsung (...) na raty”, regulamin świadczenia usług oraz regulacje przepisu mającego zastosowanie do tej umowy, tj. art. 583 § 1 k.c. Zgodnie z art. 583 § 1 k.c. sprzedaż na raty jest dokonana w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaż rzeczy

ruchomej osobie fizycznej za cenę płatną w określonych ratach, jeżeli według umowy rzecz ma być kupującemu wydana przed całkowitym zaplaceniem ceny. Specyfika umowy sprzedaży na raty widoczna jest zarówno od strony podmiotowej, jak i przedmiotowej. W aspekcie podmiotowym umową sprzedaży na raty może być tylko i wyłącznie taka umowa, która zawierana jest między sprzedawcą dokonującym sprzedaży w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa a kupującym będącym osobą fizyczną nabywającą rzecz poza zakresem działalności gospodarczej. Z kolei w aspekcie przedmiotowym umową sprzedaży na raty będzie tylko taka umowa, której przedmiotem sprzedaży jest rzecz ruchoma. Dodatkową cechą takiej umowy jest to, że płatność całej ceny dokonywana będzie w określonych ratach, zaś wydanie rzeczy kupującemu następuje przed zapłatą całej ceny.

Przedmiotową umowę z dnia 19 września 2012 r. należy kwalifikować jako umowę sprzedaży na raty urządzenia telekomunikacyjnego, uregulowaną art. 583 § 1 i 2 k.c., ponieważ jak wynika z umowy oraz warunków oferty promocyjnej zostały spełnione następujące wymogi: sprzedającym jest podmiot profesjonalny dokonujący sprzedaży w zakresie działalności przedsiębiorstwa, nabywcą jest osoba fizyczna niedokonująca tej czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, przedmiotem umowy sprzedaży jest rzecz ruchoma, cena została rozłożona na raty, a wydanie rzeczy przez sprzedawcę nastąpiło przed spełnieniem świadczenia wzajemnego przez kupującą. Zgodnie z punktem 1.3. warunków sprzedaży na raty (k. 42) operator po zawarciu umowy wydaje abonentowi urządzenie będące przedmiotem umowy sprzedaży ratalnej, przez co dochodzi do przeniesienia własności na abonenta.

Przede wszystkim, o ile pozwana kwestionowała kierunkowo istnienie roszczenia dochodzonego przez powoda, co do podstawy i jego wysokości, to w uzasadnieniu wskazała, że zaprzecza posiadaniu jakichkolwiek zaległości finansowych z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych. Zatem pozwana w istocie nie kwestionowała faktu zawarcia umowy, skoro wywodziła, że nie posiada zaległości z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zauważyć przy tym wymaga, że strona powodowa wprost w treści pozwu wyraziła, że pozwana w ramach oferty operatora umożliwiającej nabycie urządzenia telekomunikacyjnego w nierozzerwalnym związku z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawarła umowę sprzedaży na raty urządzenia telekomunikacyjnego i na podstawie tej umowy nabyła na własność urządzenie telekomunikacyjne, które zostało wydane przy zawarciu umowy. Zatem nie ulega wątpliwości, że w sprawie powód domaga się zapłaty za urządzenie telekomunikacyjne. Sąd z kolei nie miał wątpliwości, co do zidentyfikowania urządzenia telekomunikacyjnego nabytego przez pozwaną, tym bardziej, że sama pozwana nie zaprzeczyła, aby urządzenie otrzymała. Co więcej pozwana wprost przyznała, że za otrzymane urządzenie zapłaciła tylko dwie raty.

Zgłoszony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia nie zasługiwał na uwzględnienie. Jedną z cech charakterystycznych umowy sprzedaży na raty jest to, że cena ma zostać zapłacona przez kupującego w ratach, a każdą z rat należy w tej sytuacji traktować jako odrębne świadczenie, w stosunku do którego termin przedawnienia biegnie indywidualnie, licząc od dnia wymagalności danej raty. Zgodnie z art. 554 k.c. termin przedawnienia będzie w tej sytuacji wynosił 2 lata. Niemniej jednak w przedmiotowej sprawie w dacie wytoczenia powództwa, przypadającej na 23 sierpnia 2014 r. przedawnienie nawet najdawniej wymagalnej raty z terminem płatności w dniu 9 grudnia 2012 r. nie nastąpiło.

Roszczenie dochodzone przez stronę powodową nie jest także objęte powagą rzeczy osądzonej, na co również powoływała się pozwana. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd za pomocą akt pomocniczych nadesłanych przez Sąd Rejonowy Lublin#Zachód w L. poddał szczegółowej weryfikacji toczące się uprzednio między T# (...) S.A. a G. K. spory. Prawdą jest, że w postępowaniu o sygn. akt VI Nc-e 2275886/13 T# (...) S.A. dochodziła od G. K. zapłaty z tytułu tej samej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 19 września 2012 r. o numerze (...), lecz roszczenie wynikało z niezapłaconych faktur za świadczone przez (...) S.A. usługi telekomunikacyjne, a nie niezapłaconych rat za sprzęt. Zgodnie z przyjętą w piśmiennictwie i utrwaloną w orzecznictwie wykładnią tożsamość roszczenia zachodzi wówczas, kiedy jednakowy jest nie tylko przedmiot, ale także podstawa roszczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1971 r., o sygn. akt II CZ 59/71, OSNCP rok 1971, nr 12, poz. 226). Inaczej mówiąc, tożsamość roszczeń zachodzi, kiedy sąd ma w obu sprawach orzec o tym samym, dysponując tymi samymi faktami, które mają spowodować ocenę tego samego żądania i kiedy rozstrzygnięcie jednej ze spraw oznacza rozstrzygnięcie także drugiej.

O tym zaś, czy chodzi o tę samą lub inną podstawę faktyczną, a więc o ten sam lub odmienny stan faktyczny sprawy, nie rozstrzygają konkretne twierdzenia strony powodowej lub brak takich twierdzeń, lecz istnienie lub nieistnienie przed zamknięciem rozprawy okoliczności faktycznych, tj. zdarzeń lub stanów składających się na stan faktyczny, z którym norma prawna rozstrzygająca o słuszności żądania wiąże dochodzone skutki prawne (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie – I Wydział Cywilny z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt I ACz 1136/14, Legalis nr 1241207). Powyższe prowadzi do wniosku, że między postępowaniem o sygn. akt VI Nc-e 1198741/14, a postępowaniem VI Nc-e (...) zachodzi wyłącznie tożsamość podmiotowa, brak natomiast tożsamości przedmiotu, a także podstawy prawnej dochodzonego roszczenia.

Zupełnie na marginesie można dodać, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika S. przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. J. B. pod sygn. akt Km 112067/14 zostało wszczęte w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 6 listopada 2013 r., w sprawie pod sygn. akt VI Nc-e 2221001/13. Podstawą dochodzonego roszczenia była umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarta między T# (...) S.A. a G. K. o numerze (...). Tym samym wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego o sygn. akt Km 112067/14 roszczenie nie mogło zostać zaliczone na poczet zaległości z tytułu niezapłaconych rat za sprzęt, wynikających z umowy o numerze o numerze (...). Sąd w tym zakresie dał wiarę twierdzeniom strony powodowej, co znalazło również potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy VI Nc-e (...).

Odnosząc się do zarzutu pozwanej, jakoby to powód nie wykazał dokumentami istnienia wierzytelności, zauważyć należy, że pozwana nie odniosła się do zapisów umowy z dnia 19 września 2012 r., w której oświadczyła, że przez zawarciem umowy otrzymała, zapoznała się i akceptuje regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez operatora, cennik oraz warunki oferty promocyjnej, jak również do przedstawionego harmonogramu spłaty rat. Choć rzeczony harmonogram nie został opatrzony podpisem, to dla oceny przez Sąd istnienia i oceny wysokości zobowiązania pozwanego, wystarczające było przedstawienie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 19 września 2012 r., podpisanego przez pozwaną, z której wynika obowiązek spłat 27 rat miesięcznych płatnych po 80 zł, a pierwszej raty 1 zł, płatnej przy zawarciu umowy, tj. 19 września 2012 r. (k. 40). Skoro tak, zważywszy na datę zawarcia umowy oraz wezwania do zapłaty, w korelacji z twierdzeniami pozwu, oczywistym jest, że strona powodowa domaga się zapłaty pozostałej do zapłaty ceny wraz z odsetkami. Uprawnienie strony powodowej do żądania zapłaty nieuiszczonej ceny wynika wprost z uregulowania 1.9. warunków sprzedaży na raty. Zgodnie z art. 586 § 1 k.c., zastrzeżenie natychmiastowej wymagalności nieuiszczonej ceny na wypadek uchybienia terminom poszczególnych rat jest skuteczne tylko wtedy, gdy było uczynione na piśmie przy zawarciu umowy, a kupujący jest w zwłoce z zapłatą co najmniej dwóch rat, łączna zaś suma zaległych rat przewyższa jedną piątą. Pozwana oświadczyła, że przez zawarciem umowy otrzymała, zapoznała się i akceptuje regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez operatora, cennik oraz warunki oferty promocyjnej. Tym samym zastrzeżeniu natychmiastowej wymagalności nieuiszczonej ceny nie sposób odmówić skuteczności. Jak stwierdził Sąd Najwyższy klauzula taka nie jest sprzeczna ani z obowiązującymi przepisami, ani z zasadami współzycia społecznego (wyr. SN z 8.7.1976 r., II CR 112/76, OSPiKA 1979, Nr 1, s. 41).

W oparciu o wskazaną podstawę do naliczenia rat tytułem nabycia urządzenia za kwotę 2.161 zł, dane wynikające z umowy, a mianowicie co do wysokości rat oraz okresu spłaty, tj. od 18 września 2012 r. do grudnia 2014 r. możliwe było zweryfikowanie wysokości rat niezapłaconych, pamiętając, że jedna rata wynosi 80 zł. Biorąc pod uwagę powyższe żądanie operatora zapłaty kwoty 2.158,95 zł było uprawnione, zważywszy na treść zawartej umowy z dnia 19 września 2012 r. oraz pkt 1.8. warunków sprzedaży na raty, zgodnie z którym w przypadku jeśli abonent opóźnia się z zapłatą poszczególnych rat w całości lub w części, operator zastrzega sobie prawo do dochodzenia odsetek ustawowych. Dlatego też orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Odnosząc się do daty należnych odsetek od zasądzonej w wyroku kwoty, Sąd przyjął dzień wniesienia pozwu, co nastąpiło w dniu 23 sierpnia 2014 r. Zgodnie bowiem z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Skoro w niniejszym postępowaniu, pozwana winna zapłacić stronie powodowej wymienioną wyżej kwotę pieniężną 2.156,82 zł,

winna również ponosić odpowiedzialność za czas opóźnienia po wytoczeniu powództwa. Z tego też względu za stronę powodową Sąd oznaczył początkową datę roszczenia odsetkowego na dzień wytoczenia powództwa.

Mając na uwadze wynik postępowania, Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. obciążył pozwaną kosztami tego postępowania oraz zasądził na rzecz strony powodowej koszty postępowania w kwocie 647 zł, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 490) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, o czym orzekł jak w punkcie II wyroku.